

тік тіншового капіталу з країни за період 2000—2008 рр. становив 82 млрд дол., що у 2,3 разу перевищує обсяг прямих інвестицій [3].

Подолання кризи можливе шляхом відходу від сформованої асоціальної моделі економіки «дикого капіталізму» до соціальної, що можливе здійснити тільки шляхом партнерства соціально-відповідальної держави, бізнесу і громадянського суспільства. Соціально-відповідальна держава — це правова соціальна держава, в якій розвиток економіки направляє не горезвісна «невидима рука ринку», що завжди перерозподіляє ресурси на користь багатих, а свідома державна політика. Соціальна відповідальність бізнесу — це спрямована на сталий розвиток активна соціальна позиція підприємств, що включає сумлінне виконання законодавства, стандартів і угод соціального партнерства, а також добровільно прийнятих додаткових зобов'язань із задоволення економічних і соціальних потреб внутрішніх і зовнішніх зацікавлених осіб, місцевих громад і суспільства в цілому. Соціальна відповідальність громадянського суспільства, основою якого є профспілки і політичні партії, проявляється у здатності до самоорганізації і активних послідовних дій на захист прав та інтересів народу, а не на обслуговування олігархічних кланів.

Список використаних джерел

1. United Nations Global Compact Annual Review [Електронний ресурс] / Режим доступу до матер: <http://www.unglobalcompact.org/docs/news>
2. Валовий внутрішній продукт [Електронний ресурс] / Режим доступу до матер: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Тіншова економіка в Україні: масштаби та напрямки подолання. — К.: НІСД, 2011. — 31 с. // http://www.niss.gov.ua/public/File/2011_table/1201.pdf

Лежненко Л. І.

канд. екон. наук, доцент

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ОЦІНКА НЕПОТОЧНИХ АКТИВІВ, УТРИМУВАНИХ ДЛЯ ПРОДАЖУ

Непоточні активи — це господарські засоби, що використовуються в процесі господарської діяльності з метою здійснення виробничих, адміністративних та інших функцій підприємства, строк корисного використання яких, повинен перевищувати два-

надцять місяців. За умови недоцільності або неможливості подальшого використання непоточних активів суб'єкт господарювання може приймати рішення щодо продажу такого активу.

Відповідно до вимог МСФЗ 5 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність» підприємство повинно класифікувати непоточний актив (або ліквідаційну групу) як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватись шляхом продажу, а не поточного використання [2]. Ліквідаційна група — група одиниць, що генерує кошти, яку підприємство має намір реалізувати в межах однієї операції. Така група може включати будь-які активи та будь-які зобов'язання суб'єкта господарювання, в тому числі поточні активи, поточні зобов'язання за винятком випадків, передбачених МСФЗ 5 [2].

Класифікація непоточного активу (або ліквідаційної групи) суб'єкта господарювання в якості утримуваного для продажу здійснюється за умови, якщо:

— цей актив є в наявності для негайного продажу на звичайних умовах щодо угод продажу таких активів (або ліквідаційних груп);

— ймовірність його продажу є високою;

— активи (або ліквідаційна група) повинні бути реалізовані, а не ліквідовані.

Щоб підвищити ймовірність продажу непоточного активу (або ліквідаційної групи) управлінський персонал відповідного рівня повинен:

1) скласти план продажу та затвердити його у керівництва підприємства;

2) ініціювати активну програму щодо пошуку та визначення покупця і виконання плану продажу;

3) здійснити активне просування продажу активу на ринку за ціною, яка відповідає їх поточній справедливій вартості;

4) вчинити виконання плану без будь-яких важливих змін або відміни цього плану.

Продаж непоточного активу (або ліквідаційної групи), який класифіковано як утримуваний для продажу, повинен бути завершений протягом одного року з дати класифікації. У випадку, якщо мали місце події, які не залежать від підприємства, строк завершення продажу може перевищувати дванадцять місяців. Якщо продаж очікується більше ніж через рік, суб'єкт господарювання повинен оцінювати витрати на продаж за дисконтованою вартістю. Збільшення дисконтованої вартості витрат слід відображати в Звіті про прибутки та збитки як фінансові витрати.

Таким чином, непоточні активи, які відповідають встановленим критеріям, можуть бути класифіковані як утримувані для продажу. Відповідно до МСФЗ 5 оцінка таких активів здійснюється за найменшою з двох оцінок: або балансовою вартістю, або справедливою вартістю за мінусом витрат на продаж [2]. Слід зазначити, що ці вимоги не розповсюджуються на непоточні активи, утримувані для продажу, якщо вони на дату придбання є частиною об'єднання бізнесу.

Необхідно звернути увагу, що суб'єкт господарювання повинен застосовувати обрану ним облікову політику до моменту коли визнанні всі критерії непоточного активу, як утримуваного для продажу. Отже, до моменту визнання такі активи повинні бути оцінено згідно вимог інших МСФЗ. Амортизація непоточних активів має бути припинена при визнанні таких активів, як утримуваних для продажу.

Непоточні активи, утримувані для продажу, відображають окремо від інших активів в Звіті про фінансовий стан підприємства, а результати припиненої діяльності — в Звіті про прибутки та збитки. Так, відповідно МСФЗ 1 «Подання фінансової звітності», Звіт про фінансовий стан повинен включати окрему статтю, де відображається загальна сума активів, класифікованих як утримувані для продажу та окрему статтю для відображення активів, які включені до ліквідаційної групи [1]. Відповідно зобов'язання ліквідаційної групи, класифікованої як утримуваної для продажу, наводяться в Звіті про фінансовий стан окремо від інших зобов'язань. Також інформацію про класи активів та зобов'язань, класифікованих, як утримувані для продажу, необхідно наводити в Примітках до цього звіту.

Таким чином, класифікація непоточних активів утримуваних для продажу повинна чітко відповідати критеріям, які зазначені в міжнародних стандартах фінансової звітності, а їх визнання суб'єктом господарювання залежить від мети використання непоточних активів.

Список використаних джерел

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1 «Подання фінансової звітності» [Електронний ресурс]. — Електрон. текстові — Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/929_013 Tuesday, 24 April 2012 17:35:12

2. Міжнародний стандарт фінансової звітності 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність» [Електронний ресурс]. — Електрон. текстові дані (209824 bytes) — Режим доступу: http://buhalter911.com/Res/MSFZ/IFRS_05.pdf Tuesday, 24 April 2012 17:12:27